

September 2014 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

Уводна статия:

Васко Начев: Въпросът „Кой?“ зад акцията на „зелени“ и БСП срещу поредния опит за агресия над сектора проучване и добив на нефт и газ стр.2

Financial Times: Недостигът на вода – заплаха за шистовата индустрия стр.8

Rigzone: Немската мечта за енергиен преход може да се окаже кошмар стр.10

Mydigitalfc: Защо шистовият газ има светло бъдеще? стр.12

Shell се стреми към американските шисти въпреки „проблеми с храносмилането“ стр.13

Rigzone: По-добре енергиен бум отколкото санкции срещу Русия стр.14

Natural gas Europe: Канадска провинция отхвърля фракинга стр.16

Въпросът „Кой?“ зад акцията на „зелени“ и БСП срещу поредния опит за агресия над сектора проучване и добив на нефт и газ

Васко Начев

За съжаление още в началото на изборната кампания сме свидетели на „партизански“ /акции на екоджихадизъм/, които има опасност да задушат дейността на един цял отрасъл, а именно: проучване и добив на нефт и газ.

Повод за тези мои опасения е пресконференцията на „Зелените“ от 03/09/2014 година. Ето и линка на качения запис от пресконференцията в U-Tube. <http://www.youtube.com/watch?v=MBUZ5mc6EpU>

Пресконференцията, свикана по повод решение № 28 на МОСВ от 26.08.2014 г. относно: „Съгласуване на цялостен (период 2014- 2019 г.) и годишен работен проект за 2014 г. за проучване и добив на нефт и газ в границите на блок „1-11 Вранино“, започна с поименното представяне на кандидатите на „зелените“ за народни представители. До тук няма лошо – поредната партия представя

своите кандидати. Изненадата ми бе, когато при обявяването на темата на пресконференцията от водещата, незнайно защо към решението на МОСВ бе добавено несъществуващото в оригиналния текст : „...чрез подземна въглищна газификация!?!“

Ето линк към страницата на МОСВ и публикуваното решение: http://www.moew.government.bg/files/file/Nature/Natura%202000/Reshenia_2014/Reshenie_28-OC_2014.pdf

Свикнал съм с предизборен словесен екстремизъм, но всичко си има граници. До този момент у нас единствената компания споменавала за газификация на въглищата като метод е „Овергаз“, местният представител на Газпром. Те направиха подобна разработка за ДВБ (Добруджански въглищен басейн) по европейски проект на стойност 1,5 милиона евро преди няколко години. Направиха и конференция. Парите бяха усвоени, работата затихна и проектът „потъна“.

Хвърляйки поглед върху районирането на Североизточна България, кой къде притежава блокове за проучване, вниманието ни привличат двата съседни блока на нарочения от „зелените“ и БСП за

атака блок на американската компания ППЕ Парк Плейс Енерджи „1-11 Вранино“- това са блоковете „Провадия“ и блок „Добрич“, в които разрешение за проучване е получено от „Овергаз“. И тъй като ДВБ не попада в блок „Провадия“, остава впечатлението, че едва ли не метода споменат от Овергаз - „Подземна въглищна газификация“ единствено би могъл да се приложи само в блок „Добрич“ и няма отношение към блока на американската компания. Следвам логиката, че разработка на този метод и проведените серия от конференции и презентации, е именно от „Овергаз“.

Но никой не говори за Овергаз, а се подхваща поредната кампания с нарочен „враг“ в лицето на Парк Плейс Енерджи, точно както преди години същите сили атакуваха Шеврон.

Общоизвестна е историята за „активността“ на „Овергаз“ в полето на проучването и добива на природен газ. Основната част от усилията са насочени към обжалването на обявени и загубени конкурси за търсене и проучване на нефт и газ, а Овергаз участват почти навсякъде. Вярна на традицията, местната структура на Газпром обжалва и споменатия на пресконференцията на

„зелените“ и атакуван от БСП „блок 1-11 Вранино“. Едва тази пролет си оттеглиха възраженията, дни преди да заседава петчленния състав на ВАС, което даде възможност да се даде зелена светлина за работа на американската компания.

Напомням - до този момент американската компания не е споменала и дума за използването на технологията газификация на въглища или използване на метода хидравлично разбиване „фракинг“ през целия предстоящ цикъл на проучване и в последствие евентуален добив от „блок 1-11 Вранино“.

Под натиска на същите тези сили у нас бе приет мораториум върху технологията фракинг, но няма ограничения върху проучването и добива на неконвенционален газ с други технологии.

Да се върнем на „Овергаз“, през годините компанията участваше – печелеше и губеше конкурси за проучване за природен газ и нефт. До този момент обаче не ми е известно в блоковете, където „Овергаз“ имат спечелени конкурси да са сондирали дори и метър, което говори, че вероятно целта на компанията е била по-скоро да блокира по-сериозен интерес и конкуренция за

доставяния и търгуван от нея руски газ. Няма нито един случай, в който Овергаз или нейни подразделения да са изпълнили заявените работни програми по лицензите за проучване, нито да са били санкционирани за това с предвидените по закон глоби и неустойки. За някои от тези блокове разрешителните изтичат скоро, а реална дейност по сондиране и значителни инвестиции няма, и няма изгледи да има. Няма изгледи МИЕТ да контролира и следи изпълнението на задълженията по лицензите и както в други страни да ги прекрати, за да не се блокира възможността други компании да инвестират и разработват минералните ресурси. Но Газпром чрез Овергаз успешно блокира конкуренцията и възможността за конкуренция от местен добив.

През месец февруари 2014 година без никакви доказателства за гаранции за изпълнение на ангажименти и несвършена работа Министерският съвет разреши да се удължи с две години срока на разрешението за търсене и проучване на нефт и природен газ в площ „Блок Провадия“ и междувременно да се прехвърлят права и задължения като досегашните титуляри на разрешението от „Болкан Експлорърс (България) Лимитид“ и „Джей Кей Екс

България Лимитид“ прехвърлят изцяло правата и задълженията си на другия титуляр – „Овергаз Инк.“ АД.

Във втория съседен блок „Добрич“ първоначално договорът за търсене и проучване е сключен през 2004 година с компанията „Русгеоком“. През 2013 година, вече с нов собственик - „Овергаз“, лицензът за проучване бе удължен още веднъж – без санкции и без да бъде направен никакъв сондаж. Няма как да ме убедите, че местната компания на Газпром ще тръгне да инвестира и развива местния добив на нефт и газ, за да прави конкуренция на доставките от Русия. Още повече, че не разполага с технологиите и опита.

Да се върнем на пресконференцията на „зелените“, които въпреки поредицата от неуспехи на избори (под 1 процент) продължават чрез уличен и най-вече режисиран натиск да формират държавната политика в сферата на проучването и добива на нефт и газ в степен и по начин, който не отговаря на тяхната обществена представителност. След представяне на участниците, основните тези бяха изложени от юриста на „Зелените“ г-н Свилен Овчаров. Не бих си позволил какъвто и коментар за

изявления на човек от друга професия, но не мога да не обърна внимание на някои от изявленията му, които касаят сферата в която работя.

Ето някои от тях: „Решението на МОСВ е нелепо, тъй като става въпрос за тежко замърсяване“. Не става дума нито за какво тежко замърсяване става, нито как точно и по какъв начин, да не говорим, че е представено като свършен и неоспорим факт. А става дума за несъстояло се още проучване?!

„При неконвенционалните методи реално проучването става чрез тестове“. Обикновено търпя лаишки изказвания, но когато обществото формира знания и мнения въз основа на подобни абсурди ми идва в повече. Този господин няма никаква представа нито от конвенционални, нито от неконвенционални методи? Кои методи според господина са конвенционални и кои не са? Вероятно той разполага с някакъв специален класификатор, за който обаче никой друг освен него не знае и със сигурност е недостъпен за хората от нефтения бранш.

„Операторът не е заявил какъв газ ще добива, чрез шистов газ, чрез фракнинг или чрез въглищна газификация, всъщност друг вариант няма“

От това изявление обаче съм безсилен да формулирам какъвто и да е въпрос...Концентрацията на глупост и невежество надвишават скромните ми възможности да се ориентирам и то в сфера, в която работя от над 25 години. Колкото и да се напъват не мога да забранят шистовия газ, нито въглищния метан, нито плътния газ – защото ще трябва да забранят природния газ изобщо.

Според всезнаещия адвокат на „зелените“ са нарушени следните закони:

„На първо място наказателния закон, той предвижда престъпление и наказание за всеки, който тури отрова в кладенеца“

Без да съм юрист – и стила и езика в казаното издават класическо постижение за книгата на Гинес. Квалификацията „отрова“, понятието кладенец могат да доведат всеки мой колега в професията до спешна нужда от успокоително.

Изказванията на останалите участници в пресконференцията са не по-малко впечатляващи и по нищо не отстъпват в борбата при номиниране за скункс за нонсенси.

Особено впечатляващо е просълзяването обаче на дамата от Добрич, „изразител“ на настроенията на местното население. Точно на коя част и по каква делегация и пълномощие не става дума. Просто представител на Народа.

От БСП също в битката за екогласовете и в притесненията да не изостанат от идейните си събратя „Зелените“, също дадоха пресконференция, на която пък поискаха референдум за фракинга в Добруджа!?!

Не може да им се отрече, че те имат опит при провеждането на референдуми... Никой не е забравил последния такъв за АЕЦ Белене, но този път бяха пропуснали, че за фракинга има наложен мораториум от същото това народно събрание, където те редом с ДПС и ГЕРБ приеха. Не си мислите, че реално мислят да решат въпроса чрез референдум – това е просто „дрънчане с агресивна реторика“ – след като буквално бягат от всеки реален обществен дебат по темата.

Въведоха мораториума нелегално като „поддривна“ дейност по метода на зелените човечета в Крим и Източна Украйна. Открити битки не им трябват, защото знаят, че има граници на обществената търпимост за налаганото като обществен стандарт тяхно невежество.

Всъщност каква е реалността?

Между 60-те и 80-те години на миналия век в ДВБ са направени десетки сондажи на дълбочина между 1200 м. и 2000 м. Обработени са огромен брой данни, чрез които недвусмислено са доказани големи количества природен газ.

От уеб страницата на Парк Плейс Енерджи, частта „Газов проект Вранино <http://parkplaceenergy.com/bg/projects/vranino-gas-project/> , на ясен български език е казано: „Парк Плейс ще използва модерни техники, запазващи околната среда (повечето от които са развити през последните 6-8 години) за извличане на газ. Те **НЯМА** да включват хидравлично разбиване (т. нар. „хидрофракнинг“) или подземна въглищна газификация.

„Нашият план е да сондираме в малък радиус сондажи в хоризонтална посока, през

въглищните пластове, като така ще позволим на газа да изтича към повърхността през мрежа от странични разклонения по естествен път.”

Къде точно в проекта се говори за подземна въглищна газификация или фракинг? На какво са базирани твърденията на участниците в споменатите пресконференции и услужливо и многократно тиражирани след това от не една или друга медия?

Известно е, че незнанието води до ирационално действие, с погрешни изводи. Сметката за тяхното незнание и невежество плащаме всички.

Поредното доказателство за наддигащата се атака срещу сектора проучване на нефт и газ ще е обявеното намерение на Министъра на околната среда и водите да разшири забраната за ползване на технологии отвъд действието на мораториума във вече обявеното решение № 28, касаещо Блок 1-11 Вранино. МОСВ е на път да възпроизведе поредния абсурд, подобен на прословутото ограничение от 20 бара налягане в първоначалния вариант на мораториума за шистовия газ, което беше срам за българския Парламент. Според информацията в пресата

министър Жекова е поела ангажимент пред „Зелените“ да издаде забрана!? за използване на неконвенционални методи за добив и проучване на газ в блок "Вранино-1". Без никакво обсъждане с представители на индустрията, без никаква оценка за въздействие или сравнение с добрите практики в света!? Малко шум, няколко „партизани“ на среща с министъра и готова забрана, която касае целия народ с потенциални щети за милиони и милиарди. И никаква отговорност. За да стане ясно за какво иде реч, ще дам няколко примера:

1. Конвенционален добив е само този, при който не се налага инсталирането на никакво допълнително оборудване с цел извличане на въгледороди до устието на даден сондаж! - може да се добива нефт или газ единствено от тип находище с еластично водонапорен режим. Такъв тип находища у нас са били само Тюленово и Долни Дъбник. За всички други са прилагани неконвенционални методи...

2. Неконвенционален метод при проучването, т.е. при прокарането на сондажа е всеки, който е различен от това да бъде приложено роторно сондиране с квадратна щанга за предаване на

движението. При евентуално въвеждане на тази част от поправката ще означава, че не се позволява използването на топ драйв система или забоеен двигател, а оттам се прави невъзможно просондирване на наклонен или хоризонтален участък в даден сондаж.

Недопустимо е да не се правят разлики между синтетичен /този при газификация на въглища/ и природен газ, между конвенционално и неконвенционално находище, между проучване и добив, като не се познават специфичните рискове и начини за тяхното управление.

В новосформирания енергиен борд сегментът нефт и газ, в това число проучване и добив, изцяло отсъства. Това е знак, че сегашното правителство изобщо не разчита на него или си мисли, че нещата са наред и няма нужда от визия, стратегия и съпричастност.

Така е, когато хора от нефтения бранш са добре желани и високо ценени по цял свят, но не и у нас – компаниите за които работя усъвършенстват както сеизмичните изследвания, сондажните технологии и интерпретацията на данни, така и прилагането на най-новите неща, касаещи

добива на нефт и газ. У нас е дадена възможност на посредствеността и неграмотността, която работи в полза на руския монопол и неговите свързани лица, да определят критериите на развитие на един цял отрасъл и близо осем милиарда долара да излизат навън всяка година вместо да помогнат на българската икономика да се развива. Няма как резултатът да бъде различен.

След като решително допринесоха за дестабилизиране на енергетиката ни чрез откритата и небалансирана апологетика на ВЕИ, сега екоджихадистите искат да доубият сектора на проучването и добива на нефт и газ. И отново става дума за опасната смес от невежество, корист /търсете винаги парите/ и чувството за безнаказаност...

Всъщност в държава, където единственият възможен изход е Терминал 2, нищо не бива да ни учудва.

Недостигът на вода – заплаха за шистовата индустрия

Financial Times

Недостигът на вода представлява по-голяма заплаха за глобалната шистова

промишленост, отколкото се считаше доскоро, според едно от най-подробните проучвания към днешна дата, което показва колко вода е на разположение при потенциалните шистови находища в света.

Повече от едната трета от търговски значимите запаси на шистов газ са в райони, които или са сухи, или имат ограничения по отношение на водните запаси според проучване на [World Resources Institute](#) WRI, екологичен мозъчен тръст, базиран във Вашингтон.

Процесът хидравличен фракнинг може да изисква между 7 и 23 милиона литра вода според проучването. Общото количество варира в зависимост от сондажа.

От 20 страни с най-големите шистови ресурси, 8 притежават находища в райони, които имат проблеми със засушаването включително Китай, Алжир, Мексико и Южна Африка.

По същия начин 8 от 20 страни с най-големите запаси на плътен нефт, включително шистов нефт, имат находища в сухи райони, включително Китай, Мексико и Пакистан.

Като цяло над 38% от ресурсите шистов газ в света се намират в райони с потенциални проблеми с водните доставки. От тези с най-големи ресурси 40% имат силно изразени проблеми с питейната вода.

Бумът на шистовия газ, а след това и на шистовия петрол в Америка дадоха надежди на други страни със значителни запаси - някои по-големи от тези в САЩ, че ще бъдат в състояние да създадат подобни индустрии.

Paul Reig, който ръководи департамента за картографиране на водните ресурси на WRI, обяви, че разликите в условията между различните шистови райони могат да бъдат значително предизвикателство пред разработването им.

WRI обявява, че изследването представлява първа оценка на водните ресурси във всички потенциални находища на шистов нефт и газ по света.

В Америка хидравличното разбиване е само един малък процент от всички операции, свързани с изтегляне на вода, но някои шистови ресурси са в области, където конкуренцията за водата е много висока.

В Johnson County, Texas, използването вода за разработването на шистов газ през 2008 г. представлява почти една трета от употреба прясна вода в щата, според проучването на WRI.

Много компании използват прясна/питейна вода за техните операции, но проучването на WRI подчертава, че е необходимо да се търсят алтернативи като солена или преработена вода, обяви Dr Cal Cooper, директор на специални проекти и нови технологии в [Apache Corporation](#), американска шистова и газова компания.

Melissa Stark, управляващ партньор в консултантска компания Accenture, заявява, че именно водата е основният проблем, който забавя разработването на шистов газ в Китай. Правят се опити за използване на преработена вода от индустрията или от домакинствата.

В Аржентина се създават планове за изграждане на тръбопроводи, за да се набави вода за шистовото находище Vaca Muerta, но се появява вечният въпрос - подобен тръбопровод си струва да се построи само в случай, че съществува гаранция за мащабен добив. От друга страна

самото разработване е трудно без тръбопровод.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Немската мечта за енергиен преход може да се окаже кошмар

Rigzone

Ръководител на сектор проучване и добив в Wintershall заяви, че немската мечта за „Energiewende“ (енергиен преход) за икономика, движена от вятъра и слънцето, е на път да се превърне в кошмар.

Отговаряйки на въпросите на енергийни журналисти по време на изложението ONS в Stavanger, Норвегия, изпълнителният директор на Wintershall Martin Bachmann обяви, че е разтревожен от статистиката, показваща, че инвестициите в норвежкия петролен сектор ще паднат до 6 милиарда евро (\$7.9 милиарда) следващата година.

„Това е лоша новина за сигурността на доставките в Европа и мисля, че Германия - като най-големия пазар в Европа - е изиграла основна роля в създаването на тази несигурност“, каза Bachmann.

„С т.нар. енергиен преход Германия се стреми към голямата мечта един ден да живее само от въздуха и слънцето. Но ако погледнем реално фактите днес, тази мечта май ще се окаже кошмар.“

За да реализира мечтания преход, „Германия трябва да си припомни защо е необходим този преход на първо място.“, заяви Bachmann, изтъквайки, че трябва да се разработват енергийни източници, които са едновременно екологични, безопасни и икономически изгодни.

„Екологичната цел е да се намалят емисиите парникови газове, а не като цяло увеличи дела на възобновяемите източници в енергийния микс“ според Bachmann.

„Сега за съжаление сме много далеч от това. Ясно е, че възобновяемите енергийни източници трябва да играят важна роля в енергийния преход. Обаче те изискват подходящи технологии, които да балансират варирането в генерацията на вятърна и слънчева енергия, и които да подсиgurяват енергийните доставки.“

„На политическия спектър природният газ е считан за идеален партньор на възобновяемите източници, но това което

всъщност се случи в Германия е, че възлицата отново набраха скорост, докато природният газ остана на заден план. Горивото, което е най-вредно за климата – възлицата – си партнира с вятърната и слънчевата енергия. Това е политическа глупост.“

На пресконференцията на Wintershall в сряда Bachmann и неговия колега – Wintershall Norge Managing Director Bernd Schrimpf – подчертаха, че Норвегия е вторият най-важен енергиен доставчик за Германия след Русия.. Те се позоваха на проучване, извършено от Wintershall, според което 78% от немците биха одобрили Норвегия като партньор за наваскване на намаляващия добив на природен газ в останалата част на ЕС. 62% споменават Канада, 45% Съединените щати докато едва 38% споменават Русия.

Schrimpf добави, че целите на Wintershall са да добива 50,000 барела петрол на ден от находищата си в норвежкия континентален шелф до 2015, като находищата Knarr и Edvard Grieg също се включват в това число. Междувременно разкритото находище Maria с оценка около 130 милиона барела суров петрол и допълнителни 2 трилиона кубични

фута газ, трябва да влезе в експлоатация през 2018.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Защо шистовият газ има светло бъдеще?

Mydigitalfc

Факт е, че природният газ е по-добра алтернатива от горенето на въглища и развитите страни вярват, че разработването на шистов газ ще доведе до намаляване на емисиите парников газ. През 2012 емисиите на въглероден двуокис в Америка достигнаха до рекорден спад. Следователно посредством шистовия газ общественото здраве ще има ползи от замяната на въглищата.

Според проф. МасКау, главен научен съветник към Министерството на енергетиката и изменението на климата на Обединеното кралство, един вятърен парк изисква 700 пъти повече земя, за да се добие същото количество енергия като чрез фрактинг. По този начин находище шистов газ използва по-малко земя и "създава най-малко визуална проникване", в сравнение с вятърни или слънчеви паркове, добиващи

еквивалентното количество енергия в продължение на 25 години.

МасКау оценява всяка технология по 6 критерия, свързани със собственост на земята, височина, визуално въздействие и трафик. Технологията шистов газ е „печеливша“ от гледна точка на 3 критерия, соларният парк – по отношение на два, докато вятърния – по отношение на нито един. Според МасКау една сондажна площадка, от която ще се прокарат 10 сондажа изисква два хектара земя и ще бъде видим от 77 заобикалящи площи, най-вече поради платформата с височина 85 фута. За сравнение вятърен парк, който може да добива същата енергия, се разпростира на площ от 1,450 хектара и изискващи 87 турбини всяка с височина 328 фута /сто метра/. Подобен соларен парк се разпростира на площ 924 хектара.

По отношение на трафика оценката е, че курсовете на тежкотоварни автомобили за един вятърен парк са около 7,800, за соларен парк между 3,800 и 7,600. За сравнение при шистовите находища тези курсове са едва 2,900 за транспортиране на водата.

Оценка на МАЕ предвижда, че има запаси евтин шистов газ за четвърт хилядолетие.

Например сондажите на Cuadrilla разкриха ресурси от 200 трилиона кубични фута във Великобритания, почти половината от находището Marcellus в САЩ. Това количество газ е достатъчно, за да се поддържа английската икономика десетилетия напред.

Всъщност влиянието на шистовия газ вече се усеща в САЩ. Цените на американския газ са на половина на тези в Европа. Освен това химическите компании, които използват газта като суровина, се втурват от Персийския залив към Мексиканския залив. Проекти с въглища са отложени; ядрените такива изоставени.

Това, което е важно е, че шистовият газ предлага по-чиста алтернатива на полезните изкопаеми като въглища. Също така не разваля естетиката, какъвто е случаят с вятърните и соларни паркове. Страните с шистови резерви определено са печеливши.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Shell се стреми към американските шисти въпреки „проблеми с храносмилането“

Argus media

Shell не се отказва от северноамериканските нефтени и газови ресурси, въпреки поредица от скъпоструващи отписвания и продажби на активи, обяви главният изпълнителен директор Ben van Beurde.

В резюме пред Центъра за глобални енергийни политики към Колумбийския университет, Ben van Beurde заяви, че компанията се е забавила първо да разпознае шистовия бум преди да започне да инвестира в придобиване на площи. Това включва плащане на \$4.7 милиарда за 650,000 акра в находището Marcellus през 2010 и повече от \$1 милиард за лизинги в тексаското находище Eagle Ford.

Но покупките изискват допълнително инвестиране в сондажи и разработаване - разходи, които водят до пълна преоценка на собствеността на компанията миналата година. Това води до отписване на активи за 2 милиарда в Северна Америка и план за продажба на стотици хиляди американски акра земя.

„Скоростта и обема на тези действия ни доведе до „проблеми с храносмилането“, ако трябва да бъдем честни.“ Заяви van Beurden "Човек може да стане прекалено

алчен и прекалено гладен когато оценява възможностите."

Продажба на активите помага на компанията да стесни фокуса си върху по-малко проекти, където Shell могат да се съревноват с по-малки компании, които доминираха шистовото разработване в САЩ, заяви той.

„Това е различен тип игра, но тя не е за независимите. Можем да играем и да спечелим също.“

Van Beurden заяви, че не е оптимист за шистовия бум в други райони извън САЩ скоро, въпреки че компанията се „опитва упорито в Китай.“

„Има много по-малко напреднали системи, мрежи за доставки, пазарни механизми в Китай, заяви той, но все още има потенциал за шистов газ там и в Русия, Алжир и Аржентина.“

Van Beurden също така е скептичен, че износът на втечен природен газ от САЩ ще окаже влияние върху европейската зависимост от руски газ, въпреки надеждите на много европейски страни поради продължаващия украински конфликт. „Ще отнеме 5-10 години преди да има значителен ефект“

Той отново подчерта подкрепата на компанията за премахване на де факто забраната за износ на петрол от САЩ, заявявайки, че "е нещо разумно " и е малко вероятно да има голямо влияние върху цените на американския бензин, тъй като световните пазари вече са основен фактор в местните цени.

Van Beurden също така повтори призивите за цена на въглеродите и разработване на технологии за улавянето и съхранението на въглерода като начини да се отговори на двойното предизвикателство на изменението на климата и нарастващото световно енергийно търсене.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

По-добре енергиен бум отколкото санкции срещу Русия

Rigzone

Американският добив на петрол се увеличава и това помага да се парализира икономиката на Русия. Това е т.нар. win-win /взаимна печалба/ ситуация.

С 40% от руската икономика, основаваща се на продажби на петрол и газ, американският бум действа повече в поставянето на Путин

на колене отколкото каквито и било санкции, налагани от Америка и Европа.

Конкуренцията под формата на увеличен американски енергиен експорт е последното, което Путин иска да види. Русия по настоящем е третата в света по добив на петрол и на първо място по експорт на природен газ и Путин използва тези предимства, за да прокара плановете си на регионално и глобално ниво.

Русия се нуждае от цени на петрола над \$110, за да поддържа бюджета си балансиран, но според информация на Ройтерс от края на август цената на руския петрол е паднала под \$100 за барел.

САЩ увеличава добива си с около 3 милиона барела на ден в последните пет години и е на път да задмине добива на Саудитска Арабия до 2017 г.

Наскоро САЩ задминаха Русия като номер едно страна по добив на природен газ. Ако ExxonMobil са прави в предположенията си, че природният газ ще бъде вторият енергиен източник до 2025, американският шистов бум може да причини дори по-големи беди на Русия като предизвика спад в износа на петрол с 25% след 2015.

Да забравим санкциите - САЩ могат да направят много повече от това като засият одобренията за ВПГ експортни терминали и премахнат забраната на експорт на суров петрол.

Одобряването на тръбопровода Keystone XL ще бъде ключово, тъй като ще пренася 830,000 барела суров петрол от канадските петролни пясъци до рафинериите по крайбрежието на Мексиканския залив, редуцирайки американската зависимост от доставки на петрол от по-нестабилни региони и освобождавайки повече петрол и газ на САЩ за износ.

САЩ също ще трябва да съкратят бюрократичните процедури, които ограничават експорта на природен газ. Поради непредвидимо дългия процес, няма да има експорт до 2015.

Износът предлагат на правителството на САЩ политически целесъобразно средство да намаляване влиянието на Русия върху Европа и Украйна без явни или агресивни действия, които биха могли допълнително да впримчат Америка в неприятен чуждестранен спор.

Европа също търси златна възможност. Докато ниските цени на нефта и

икономически санкции забавят новите руски петролни проекти, Европа може да се освободи от зависимостта на руския петрол и газ чрез експлоатация на собствените шистови ресурси и увеличаване на импорта от други, по-приятелски настроени нации.

Изследователската служба на Конгреса на САЩ - Congressional Research Service - очаква консумацията на европейския природен газ да се увеличи поради намаляване на местния добив. Това създаде тежка зависимост от руските доставки, особено в Източна Европа. Около 70% от целия газ, който използва Украйна и 34% от природния газ на Европа, идват от Русия през 2012.

Русия не се държи плахо –тя използва силата на своя экспорт. През 2009, 2008 и 2006 Русия ограничава енергийния поток през украинските тръбопроводи по политически причини. Между 60 и 80 процента от руския газ, отиващ за Европа минава през Украйна - обезпокоителен факт в светлината на агресивните набези на Путин на украинска територия.

Русия ще бъде най-големият губещ в новата глобална енергийна карта, повторно начертана от експлозията на шистов газ в

Америка и разработването му от други страни по целия свят.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Канадска провинция отхвърля фракинга

Natural gas Europe

Канадските провинции продължават да вземат различни позиции по отношение на процеса на хидравлично разбиване, което става видно от обявлението на правителството на Nova Scotia, че ще се въведе законодателство, което да забрани фракинга за неопределен период от време.

Министърът на енергетиката Andrew Younger се позовава на проучване на Канадската академия на науките, която заключи, че въпреки големите икономически ползи, свързани с шистовия газ, има определени рискове. „Това допринася доста за този дебат“, заяви Younger.

Миналата седмица екип експерти реализираха доклад, призоваващ за независимо проучване на последиците – екологични и икономически от фракинга преди техниката да бъде разрешена.

Разработването на шистовите запаси е доминиращ проблем в предизборната кампания в съседната провинция New Brunswick. Настоящият прогресивно консервативен президент David Alward промотира икономическите ползи за провинцията, докато либералният лидер на New Brunswick призовава за допълнителни научни изследвания. През октомври 2013 протести срещу шистовия газ в New Brunswick ескалират до насилие, водят до 40 ареста и 5 запалени полицейски круизъра след опит на канадската конна полиция Royal Canadian Mounted Police (RCMP) да потуши блокадата на опонентите на шистовия газ, протестиращи срещу енергийната компания SWN Resources Canada.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и

информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате ТОЗИ инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение без текст на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимиров

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com